Iš tiesų, atlygis už poelgius priklauso nuo ketinimų, ir kiekvienas žmogus bus apdovanotas pagal tai, ką jis ketino

Umar Ibnul-Khattab (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Iš tiesų, atlygis už darbus priklauso nuo ketinimo, o žmogus bus apdovanotas pagal tai, ką jis ketino. Taigi, kas migruoja vardan Allaho ir Jo Pasiuntinio, tada jo migracija yra dėl Allaho ir Jo Pasiuntinio. O tas, kurio migracija yra tam, kad pasiektų pasaulinę naudą arba vestų moterį, tada jo migracija skirta tam, dėl ko jis migravo.“ Al-Bukhari versijoje: „Iš tiesų, atlygis už poelgius priklauso nuo ketinimų, ir kiekvienas žmogus bus apdovanotas pagal tai, ką jis ketino.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) paaiškino, kad visi poelgiai vertinami pagal ketinimą. Šis sprendimas paprastai taikomas visiems poelgiams, įskaitant garbinimo aktus ir sandorius. Taigi, tas, kuris savo gerais darbais siekia kokios nors žemiškos naudos, tą naudą pasieks, bet už tai nebus atlyginta. Ir tas, kuris padaro gerą darbą, ketindamas priartėti prie Visagalio Allaho, bus apdovanotas, net jei jo poelgis yra paprastas, pavyzdžiui, valgymas ir gėrimas. Tada Pranašas pateikė pavyzdį, iliustruojantį ketinimo poveikį, nors abu poelgiai atrodo lygūs. Jis atkreipė dėmesį, kad jei žmogus migruoja palikdamas tėvynę su ketinimu gauti savo Viešpaties malonę, jo migracija yra pagal šariatą ir priimtina, už kurią jam bus atlyginta, atsižvelgiant į jo nuoširdų ketinimą. Tačiau jei žmogus migruoja siekdamas kokios nors pasaulietinės naudos, pavyzdžiui, turto, prestižo, verslo ar žmonos, jis iš savo migracijos pasieks tik tai, ką jis ketino, ir jam nebus suteiktas joks atlygis.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/4560